

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims.-
Número atrassat: 25 cts.

El Parlament i la seva vida natural

La situació parlamentària de la República fruit d'una llei electoral desencertada i funesta i de la precipitació amb que foren dissoltes les Constituents, és extraordinàriament embolicada i té repercussions paradoxals. Una de les més curioses és l'afany que algú mostra per demanar que sigui dissolt tot just nat, l'actual Parlament. I els que diuen això pertanyen a dos idearis completament contraposats i obren per sentiment distints. Els uns són polítics d'esquerra, excessivament candorosos. Els altres, de dreta, obren amb més malícia. Voldrien provocar se a si mateixos una posició enfront del poder moderador i del cos electoral, anàloga a la que Von Papen i Hindenburg, per inexperiència donaren a Hitler, quan successivament, anul·laren les eleccions que donaven victòries cada cop més esclatants al partit «nazi»; fins que arribà la definitiva i caigué el règim que s'havia defensat amb tan poc de seny.

La maniobra és clara, i el senyor Lluís Nicolau d'Olwer, un les seves darreres declaracions, l'ha feta palesa a tots els que tinguin ulls i vulguin veure-hi. Per molt inútil que sigui l'actual Parlament, per ingovernable que sembli, la seva persistència encara és la solució més favorable a la República. És el mal menor. Qualsevol altra perspectiva és més amenaçadora.

Situant les coses en un pla concret, ens adonarem de seguida que tot el procés polític que s'anuncia per a aquests anys consisteix, per una banda, en l'esforç de les dretes a no treure la cara i desgastar-se. Per una altra, en el lent procés de recomposició de les esquerres i l'ingrès de sectors

del socialisme dintre el republicanisme democràtic. Actualment cadascú no s'ha mogut encara, o s'ha bellugat poc. Però tard o d'hora les dretes s'hauran de gastar des del govern, quan el partit radical no pugui aguantar més la dislaceració constant que el tira a dreta i a esquerra. I les esquerres, d'una manera fatal, es refundran i absorbiran sectors del socialisme, als quals podriem afegir alguns elements esquerrans del partit radical. I fins que no s'aconsegueixi aquest doble resultat — segur, però que vol una certa estona — és signe d'irreflexió demanar que sigui dissolt el Parlament. Ja s'havia comès un error assassinant les Constituents, quan encara no s'havien acabat de pastar les forces republicanes; aquest Parlament és un error de cap a peus. Suportem-ne temporalment els resultats i aprenem-ne la lliçó. Mai adobar un error amb altres més grossos.

La mateixa opinió que cada dia s'insinua més entre les dretes, d'anar a una nova convocatòria, hauria d'ésser un advertiment. Convençudes de la impossibilitat d'un feixisme per a l'acció, que ben clarament diu, en les declaracions ja esmentades, el senyor Nicolau d'Olwer; això és la desconfiança en l'Estat, típica a tota la Península; convençudes com n'estan, aquestes forces de dreta aspiren a guanyar per maniobra allò que no sabrien assaltar donant la cara. L'obra pitjor que hom podria fer a la República és secundar-los en el seu càndid maquielisme. Hem de deixar ben lluny aquells temps lamentables, quan esquerrisme volia dir bon cor i cap atabalat.

DE «LA PUBLICITAT»

Política i Religió

IV

La falla més gran que presenten els partits de dreta que blasonen del seu catolicisme' la trobaríem analitzant la seva actitud en la qüestió social. És un fet evident que els partits anomenats de dreta catòlica no han fet ben res per ajudar a resoldre els problemes angoixosos i sempre d'actualitat que planteja l'obrerisme. I si han fet quelcom, té tan poca importància i les solucions aportades han estat tant mínimes, que no valen pas la pena de prendre-les en consideració. Aquesta actitud, tan discordant amb les doctrines evangèliques, ha donat, com a resultat fatal, que avui, totes les masses de treballadors es sentin apartats del catolicisme, i el mal més greu sota l'aspecte religiós, és que, no se'n senten apartats per l'indiferència, sinó perquè creuen que el seu pitjor enemic és l'Església catòlica. I el cert és que no els manca pas una gran dosi de raó per considerar-ho així. L'obrer ha vist una i mil vegades repetides que, per aquest costat no hi trobaria pas mai l'ajut ni la cooperació que li cal pel triomf de les seves reivindicacions socials ni pel millorament progressiu del seu benestar material, i cansat de bons consells i de promeses de felicitat ultra terrenes, se'n ha anat amb aquells que, sense parlar-li mai del cel, li prometien i de fet li guanyaven un major grau de comoditat en aquest món. Com no havia de fer ho així, si aquells que li predicaven resignació i paciència i que calia pensar amb la fugacitat d'aquesta vida per esperar-ne una altra de millor reservada als sofrents, el colpien fortament amb el seu exemple desmoralitzador, veient-los cada dia més aferrats a les riqueses materials i entregats sense control a tots els refinaments i platxeris que proporciona el diner? No hi ha raó més convincent que l'exemplaritat pràctica i aquest exemple no l'hem vist ni el veiem enlloc, salvant determinats i particularíssims cassos que no fan més que confirmar la regla. I això és el que haurien de meditar fonamentalment aquets

senyors i aquests periòdics que estan engegats del seu catolicisme i que es creuen amb el dret de tirar tantes pedres com vulguin, i ésser-ne els primers, total perquè defensen, sense costar-los el més mínim sacrifici, el dret de fer processons i que l'Estat pagui el clero, per així ahorrar-se l'haver-los de pagar ells de llurs butxaques.

Es costarut i extremadament difícil el fer comprendre a un home encara que sigui creient, que per la defensa de la religió ha de permanèixer lligat a un partit de dreta catòlica, si es veu sempre postergat i condemnat a una vida de privacions i misèries. No és pas contrari a la religió de Crist que l'home lluiti i treballi per a aconseguir un millorament material i sabent-ho així, no té res d'estrany que al adonar-se que el pitjor obstacle que s'hi oposa són aquells mateixos que si bé li diuen germà amb els llabris no ho han sentit mai profundament al cor, se'n separi desenganyat i abatut, però, amb el convenciment íntim de què aquella religió que li prediquen, no té absolutament res a veure amb les doctrines humaníssimes que predicava Crist.

«El Banyolí» hauria de comprendre, si és tan catòlic i tan cristià com vol pintar-nos, que no lograrà pas la captació de cap obrer, ni convencerà a ningú d'ingressar a llurs fileres mentre es dediqui exclusivament a combatre el comunisme, permaneixent però, llurs planes verges de tota propaganda social amb prou contingut eficient per a portar en l'ànim dels obrers la persuasió de que poden seguir-lo sense perill de veure defraudats els seus legítims anhels de lograr, sota el seu guiatge, una millor justícia social.

Un sacerdot eminent i que gosa de gran prestigi a Catalunya, escrigué un dia aquestes paraules que sempre més hem recordat: «*Si les doctrines de l'Evangelí imperessin en el món, no vull pas dir que fos procamat el comunisme, però sí es que viuríem en comunista*». Aquestes paraules, tenen, evidentment, un fort sabor cristià, molt enormement distanciat del catolicisme que defensen el partits de dreta.

ROGER

La penya els "8 i pico"

Hem de confessar que assistírem a la vetllada organitzada per la penya els «8 i pico» amb una punta de neguit i impaciència. Sospitàvem que alguna cosa ens diria aquell jovent emprenedor i hàbil organitzador de festes, i desitjàvem fortament el conèixer quins eren llurs propòsits i ambicions. No en sortírem pas defraudats, molt al contrari, sinó, que, a les agradables hores que passàrem mentres s'anava desgranant el programa anunciat, hem d'afegir-hi la gran satisfacció que ens produí de primer antuvi, el parlament de l'amic Gratacós, donant-nos a conèixer quins són els nobles estímuls que animen al jovent que constitueix la penya els «8 i pico».

Fins el dia que se celebrà la vetllada, no coneixíem de l'esmentada penya altres activitats que les esmerçades en l'organització de festeigs alegres i de passa-temps, molt agradables i correctes sempre, acompanyats d'una nota de bon gust que els feia doblement atractius i n'assegurava l'èxit esplendorós obtingut, però, que cap o molt poca transcendència tenien en ordre a aixecar el nivell moral, cultural i artístic, de la nostra ciutat.

Després de saber que es proposen fer i on volen anar, els estimem molt més. Naturalment que aquesta millor estima, es refereix mirats en conjunt tots els que constitueixen la penya, perquè sota el punt de vista estrictament personal de cada ú dels que la integren, sobre tot alguns dels elements més destacats, els coneixem prou a fons per saber tot el que valen ells sols. Ah! si a Banyoles en tinguéssim un parell de dotzenes, de joves que tinguéssin la força de voluntat, l'entusiasme, i aquell esperit comprensiu i plé de civilitat, que tenen algú dels joves de la penya els «8 i pico»! Estem segurs que capgirarien tot el nostre tarannà intolerant i incivil i farien possible la realització de moltes coses que avui no podem ni pensar en portar-les a cap per manca de cooperació i convivència.

Totes les nostres simpaties se'n van per aquest jovent plé de neguits, posseïts d'un esperit generós i elegantment liberal, que els permet superar amb

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10, segón.

A GIRONA:

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

una gran finor' les diferències polítiques, socials i religioses que podrien distanciar-los, i que tant bé saben agermanar els esplais i divertiments propis de la joventut, amb una labor seriosa i digna. Avant, joventut de la penya els «8 i pico»!

Per a vencer tots els obstacles, teniu a favor vostre tota la força i la simpatia de la vostre joventut. No us cal res més. Davant el nombrós públic que omplia el «Saló Modern», contraiguéreu un compromís que us fou acceptat amb forts aplaudiments. Preguntàreu si reeixiríeu en la vostra empresa; nosaltres contestem que, si, si hi poseu l'entusiasme i la voluntat necessària, que ja sabem per endavant no us manca pas, si de debó voleu triomfar.

Conteu sempre amb nosaltres per a tot el que sigui coadjuvar a la realització dels vostres propòsits.

* * *

I ara, per acabar, quatre paraules a l'amic Isidre Oliveras. Ja pogueres veure l'èxit franc i l'acollida cordial que obtingué el teu diàlec «Flirt 1934».

Aixó vol dir que va agradar i estiguéreu molt acertat en l'exposició del tema, i a més a més, vol dir que demostrares condicions i preparació per fer quelcom més. Per si dubtessis, et podem assegurar que els comentaris foren tots molt favorables, i estaries molt equivocacat si arribessis a sospitar un moment de la sinceritat dels aplaudiments amb que fou premiada la teva obra. L'amic Gratacós tingué tota la raó, quan ens avançà l'èxit que obtindria el teu «Flirt» esperançador de noves produccions. Pensa doncs, que tens el deure de no frustrar els desigs dels teus amics que esperen l'ocasió de tornar-te aplaudir novament.

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Diumenges i dies festius Pastes de Nata i Coques de greixons

Dipòsit dels productes "Natura" de la casa Santiveri

Plaça Turers, 9

BANYOLES

Exigim joc net

Hem pensat molt si havíem de contestar o no les aglans que ens dedica «El Lluitador» en el seu darrer número. Raons polítiques ens aconsellaven el silenci, però, raons també polítiques i altres de dignitat, han fet decantar-nos cap a la rèplica breu i contundent. Res no ens sabia tan greu com que «El Lluitador» pogués creure ni per un moment que representa el paper de perdona vides,

No estem conformes de cap manera i no hi passarem encara que haguem d'arribar allí on no havíem pensat mai, en que continui en el camí que sembla voler empendre, de fer dos papers: governamental a l'Ajuntament i d'oposició des del periòdic. La política, a base d'aquests trucs no ens interessa.

La política que representa «El Lluitador» té quatre representants a la majoria i això vol dir que ja té prou força per plantejar tots els problemes que cregui conuenients. Es allà, doncs, on ha de portar-los. Un mínim de lleialtat amb els seus companys polítics li veda de plantejar questions a fora, si previament no han estat presentades a les reunions de majoria. Això de que els seus representants actuïn a l'Ajuntament de comú acord amb els consellers d'altres minories i després es vulgui fer l'intransigent i el rebec, presentant-se com a mes purs i austers des del periòdic, repetim que no hi passarem.

Si els partits polítics que formen la majoria han d'ésser governamentals, aquest deure ens obliga a tots per igual; del contrari, també actuarem nosaltres amb absoluta llibertat d'acció, completament deslliçats de tota disciplina. No exigim altra cosa que lleialtat i joc net. Consti ben clar que no ho demanem, sinó que ho exigim.

Per altra banda, ja sabeu i us consta que no heu de trobar ni la més mínima dificultat per l'aclariment de tot el que pugui interessar-vos. Per avui prou

La tomba de Macià.

Encara que sigui tard, per no haver-nos estat possible el fer-ho abans, no volem pas deixar de consignar la nostra protesta per l'acte de vandalisme incivil i antihumà contra els monstres que portats pels seu odi a Catalunya profanaren la tomba on jauen les despulles del que fou el primer President de la nostra gloriosa Generalitat, Francesc Macià.

El poble de Catalunya ha respost a l'acte de salvatgisme inqualificable de la millor manera que havia de respondre: cobrint de nou de flors la tomba profanada. Res d'histerismes cridaners, sinó amb serenitat i amb un nou acte de fè patriòtica i d'amor al President traspassat. A la bandera catalana que fou cremada se'n hi ha posat una altra, a les flors marcides han substituït noves flors fresques. Bandera i flors que simbolitzen més bellament i fonament que mai l'esperit immortal de la nostra raça. Tots els odis, per rancuniosos que siguin, s'estrellaran davant la voluntat inquebrantable del poble de Catalunya, de seguir sempre avant en el camí de la seva llibertat. Els nostres enemics haurien de comprendre que, destruint tombes i flors no fan més que destruir objectes materials, fàcilment substituïbles, però que l'esperit català que aleteja a l'entorn de la tomba del Gran Patriota no el destruïran mai. Es invencible.

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Una gran enganyifa

Cada dia que va passant, es fa mes oviradora la gran ensarronada que els partits de dreta jugaren als ciutadans de Catalunya i Espanya, proment-los l'«oro i el moro» si per cas sortien triomfants en les eleccions de Diputats a Corts. Pintaven les coses amb uns colors tan vius i alegrois, donaven tanta seguretat de posseir tots els secrets màgics per fer-nos rutllar pels camins de la felicitat i de la prosperitat econòmica, que foren molts els que es deixaren seduir i s'entregaren amb cos i ànima als braços d'aqueles «vedettes» infalibles i sapientíssimes, ben convençuts de que passarien com per art d'encantament, de la vida miserable i plena de neguits que ens donaven els governs d'esquerra, a una veritable terra de xauxa que ens oferien els partits de dreta. Els propietaris, ja es veien els masovers agenollats davant seu implorant perdó i misericòrdia, i restablerts en els seus dominis com a amos i senyors absoluts. Els comerciants, es fregaven les mans de satisfacció, acompanyada en llur pregon entendriment per una llàgrima escadussera, al pensar que s'havien acabat els mals temps i les vendes serien inestroncables; els fabricants, donaven per resolta la crisi que els ineptes governs d'esquerra havien provocat i veien arribar cada dia el carter amb grans feixos de cartes atapeïdes de comandes i més comandes; l'obrer s'adonava tot seguit de quanta raó tenia Lliga Catalana quan li assegurava que *el problema de l'atur forçós era fictici i únicament existia perquè així convenia a les cs-*

querres per a demostrar que protegien l'obrer—textual—i governant les dretes, l'abundància de treball era tanta, que es veia acorralat, impossibilitat de complaure a tothom que li oferia treball, i com a resultat, els jornals anaven amunt, amunt... el rentista, somniava amb les altes cotitzacions borsistes, amb el pagament puntual de tots els cupons i respirava tranquil després de tants esglais com havia tingut i tantes nits d'insomni com havia passat. Amb tant belles perspectives era natural que les dretes triomfessin, i les dretes van guanyar. L'ur victòria fou esbombada als quatre vents, s'aixecaren nuvolades d'encens, arreu es veien cares radiants, una nova vida anava a començar. Els nous messies, Gil Robles, Cambó i altres satèlits anaven a posar en vies de realització el compliment de la gran promesa. Però, ara, en aquest moment, es quan s'arriba al final de la farsa, i venen les hores dels dolorosos desenganys. Ni el propietari veu restablerts els seus antics drets; ni el comerciant veu augmentar el volum de les vendes, ni el fabricant rep comandes, ni l'obrer té treball, ni el rentista veu augmentar les cotitzacions. Tot resta igual com abans si és que no ha empitjorat en algun aspecte, i per comble de desgràcies, per fer més gran la solemne ensarronada, àdhuc es neguen a governar.

Diu que ho fan expressament i que si volguessin ja governarien. però com que són tan i tant savis, necessiten que les coses s'espantllin encara una mica més, com més millor, Així, quan creguin arribada l'hora d'ordenar-ho tot, tindran millor ocasió de demostrar el seu gran talent.

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

Permanent Franela

MISE EN PLIS - MARCEL - TINTURES CELLES -
 MASSATGES - DEPILATORIS - ESMALTS - APA-
 RELLS MODERNT - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
 DE TOIS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
 TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA.- Serveixin-se demanar número per els seus pròxims serveis,

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

TU, que et dius catalanista: Ja ets SOCI de l' «ASSOCIACIO PROTECTORA de l'ENSENYANÇA CATALANA»?

De totes les preses de pel que s'han donat al món, no en trobaríem cap altre que pugui comparar-se a la que els partits de dreta de Catalunya i Espanya han efectuat als seus seràfics electors. Podem ben dir que ha estat a pèl i a repèl —JORDI

ESPORTIVES FUT-BOL

Eliminatories del campionat de Catalunya 1.ª categoria amateur.

Santiverí 1 - Banyoles 3 (Camp del Calella S. C.)

Fet el corresponent sorteig del camp, esculleix el Santiverí a favor de sol i vent, el qual bufa molt fort. Surt el Banyoles i perd la pilota que conduïda pels davanters adversaris es destaca l'interior esquerra Amelio, i empalma un tret fortíssim que passa arràn del pal, per la ratlla de kik.

Aprofitant-se del fort vent i del nerviosisme que regna entre els nostres jugadors, el Santiverí ataca amb insistència i als cinc minuts de joc, una passada magnífica del extrem esquerra es rematada a la xarxa per l'interior dret del Santiverí.

L'obtenció ràpida d'aquest gol i considerant la poca experiència del nostre novell campió ens feu temer una desfeta.

Afortunadament ens fou arrabassat aquest dubte quan Baserba II es fa amb la pilota i envia un centre llarg sobre porta, que el porter intenta allunyar, però que no fa més que introduir encara la pilota dins la xarxa i marcant el primer gol pel Banyoles.

Al centrar la pilota, el Santiverí es mostrà mes impetuós però ja el nostre equip ha aconseguit asserenar-se, i millorat de moral amb el gol aconseguit, contra-ataca amb fermesa donant el fruit d'un passe de Bramón a Pla i aquest internant-se aconsegueix d'un xut insuperable el segon gol pel Banyoles acabant la primera part favorable a aquest.

Comença la segona part, i els nostres novells campions juguen decidits i animats per a consolidar la victòria, logrant un domini que ocasiona uns còrnors i un d'ells molt ben tirat per Baserba. I es converteix en gol, ja que per ésser tant precisa i tant justa, el porter no ha pogut evitar la trajectòria de

la pilota. Seguidament Baserba II lesionat, passà a ocupar el lloc d'extrem esquerra, perdent ja la davantera tota efectivitat notant-se ademès, cansanci.

El Banyoles es replèga a la defensiva per a mantenir el resultat favorable i aixó permet que la davantera del Santiverí jugui sempre amb avantatge per el molt joc que li serveix la ratlla mitjana, però no dona l'actuació cap efectivitat degut a la tasca defensiva del Banyoles que en tot el partit ha excel·lit notablement.

Poc abans de finir-se la partida, Planells és lesiona fortament i encara algun altre jugador es ressenteix del joc dur que empra el contrincant

Finalitza el partit amb el resultat de 3 a 1 a favor del F. C. Banyoles.

L'arbitratge fàcil i imparcial. Del Santiverí, la davantera junt amb el mig centre superà al reste de l'equip.

Del Banyoles, els elements defensius foren excel·lents i a ells es deu la victòria. A la davantera faltà conjunt i particularment l'ala dreta deficient.

Ens plau felicitar l'actitut correcte i imparcial del públic de Calella, i agrair particularment les atencions als directius d'aquell cercle esportiu.

La nostra censura per la poca esportivitat del públic de Santiverí, que no sabé coi formar-se amb un resultat just.

Eliminatories per el campionat de Catalunya 1.ª categoria amateur

Partits quarts de final celebrats diumenge, 18 de Març.

Arenys	3	-	Colomenca	0
Manlleu	3	-	Rapitencia	0
Banyoles	3	-	Santiverí	1

Partits per avui 25 de Març.

Arenys	-	Europa
(Camp de Barcelona)		
Banyoles	-	Manlleu
(Camp de Olot)		

*
* *

La Federació Catalana de fut-bol, havia senyalat el camp del Calella S. C. per jugar el partit eliminatori, Santiverí-Banyoles.

Per tal motiu foren en nombre crescutíssim els aficionats que acompanyaren l'equip local, emportant-se la grata sorpresa d'una nova victòria.

Perruqueria per a Senyores

DE

Josep S. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges.

Manicura. - Selles - Pintures Posttssus, etc.

Saló de Bellesa

Mercadal, 14

BANYOLES

NOTA, -- Per a major comoditat de les clientes, serveixin-se demanar hora,

Després d'aquesta jornada, resten solament a eliminar-se: C. D. Europa (de Barcelona) amb Arenys S. C. i Manlleu F. C. amb Banyoles F. C.

Això dona a entendre l'importància del partit que ha de jugar el nostre representant.

Cal que tots els aficionats i simpatitzants amb els esports fem el sacrifici de desplaçar-nos, i aportar a l'ànim dels jugadors, l'entusiasme i energies que cal per vencer.

La vostra presència al camp de joc pot influir molt en llur moral i en aquest moment decidíu en que falta solsament un graó per a assolir el lloc d'honor. hem de volguer-hi contribuir tots, ja que es nostre deure de patriotes i en som obligats per nostra condició d'esportius.

Als Banyolins tots, vos preguem l'atenció per la gesta d'aquesta entitat esportiva F. C. Banyoles, que després de vencer tots els equips de la província, en categoria amateur ha sortit mes lluny i ha sabut també imposar-se.

Falta solsament el partit d'avui, i de sortir guanyador el nostre equip local, es trovaria enfront al C. D. Europa, en la final per al campionat de Catalunya de fuit-bol amateur, fent honor al nom de nostra ben aimada ciutat.

SEGELLS DE GOMA

Gravats en tota mena de
Metalls, Plaques esmaltades,
Cristall, Rètols, etc.

ENTREGUES, A LES 48 HORES
LLUIS TREMOLEDA - Banyoles

De tots colors

L'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei de contractes de conreu, ha servit per posar de relleu la diferència enorme que hi ha entre la Unió Democràtica de Catalunya i «Lliga Catalana» malgrat que es tracti de dos partits de dreta. El senyor Romeu representant de Unió democràtica al nostre Parlament, no ha abandonat mai, el seu escó de Diputat i ha complert a tothora amb el seu deure. Heus ací un bell exemple de catalanisme que haurien de recollir — si llur despit no els en privés — els diputats de Lliga Catalana. I el senyor Romeu també ha votat a favor de la Llei de contractes de conreu. Una altra lliçó donada a «Lliga Catalana», d'esperit de comprensió i de justícia social.

Seria molt curiós que ens expliquessin ara els senyors regionalistes en que hauria consistit aquella «Catalunya viva» que volien edificar, si per desgràcia de tots haguessin triomfat. Segurament que hauria resultat una «Catalunya de de vius».

Passades les eleccions municipals, «La Veu de Catalunya, òrgan dels ex-catalanistes de «Lliga Regionalista» cantava com una mallarença atribuïnt-se com a propis els èxits electorals obtinguts. Els partits que amb ella anaven coaligats, no contaven ni resaven. L'èxit — allà on n'hi hagué — era exclusiu de la Lliga. Això ho feia per donar-se importància a Madrid.

Però, ara es troba, en ciutats com Girona, Vic, i altres, que els seus aliats, tips i retips del seu orgull i despotisme, li han plantat cara i s'han negat rodonament a donar-los llurs vots. Particularment a Vich, que ho presentaven com un gran triomf regionalista han elegit per Alcalde un carlí. Ens alegrem molt que els passin aquestes coses.

Una altre vegada provaran fortuna aliant-se amb les «huestes de Albiñana». Ja han començat de preparar el terreny per captar-se les seves simpaties i amistats cridant com uns desafortats contra el Govern de la Generalitat perquè es va atrevir a detenir-lo. Pobres regionalistes!

Els que tenen el costum d'anar a passejar-se cap a l'estany, havien pogut veure tantes vegades com volien, uns magnífics exemplars de truites de les que hi foren tirades el passat mes de Setembre.

Acostumaven passejar-se sempre ben prop de la mota, i era ben bonic el contemplar aquells peixos de línies finíssimes i elegants escorrent-se entre el teixit de senissos i els roquissers. Doncs bé. Malgrat les ordres prohibitives de pescar-los i el saber tothom que encara són pocs els peixos d'aquesta classe que tenim a l'estany, ja han estat pescats. Ha pogut més l'egoïsme i els mals instints que totes les altres preocupacions.

Fatalment haurem de convenir que amb un poble així no hi ha res a fer amb la persuasió i el convenciment. Seria molt convenient trobar l'autor o autors de la malifeta i escarmentar-los ben fort, que no tinguessin ganes de tornar-hi.

Ha estat molt comentada pels catalanistes banyolins, la protesta publicada pel periòdic *catalanista* (?) «El Banyolí» amb motiu de la profanació de que fou objecte la tomba de Francesc Macià, Primer President de Catalunya autònoma, pels esbirros d'Albiñana.

Ni l'atac a l'esperit de Catalunya que aquest acte representa ha estat suficient per fer indignar a «El Banyolí». Ha tingut temps i lleure per protestar de la mitja diada de vaga que es feu a Banyoles, fet que no tingué ni la més petita transcendència, però s'ha oblidat de protestar del greuge inferit a la Pàtria. Es clar que això no ens ha pas de sorprendre, però es bó i convenient retreure aquest cas per a poguer recordar-li la seva manca absoluta de catalanitat el dia que amb el mirallet del catalanisme preténgui caçar algun vot escadusser,

Una vegada més s'ha demostrat que per «El Banyolí», com a perfecte regionalista ha pogut més el seu odi a Macià i a la política d'esquerra, que el sentiment de Pàtria.

El Govern de Catalunya ha imposat a «La Veu de Catalunya», òrgan de la gent de l'ordre, una penyora de 5.000 ptes. per la publicació de notícies tendencioses i alarmistes, amb el fi de crear noves perturbacions en els conflictes socials. Ho trobem molt ben fet. La posició adoptada per la Lliga i els seus òrgans en la premsa enfront de la política catalana, no mereix cap respecte.

Ara deuran anar cap a Madrid a plorar davant en Lerroux i en Gil Robles perquè demanin al Govern de la Generalitat que els sigui condonada, Són gent que tot s'ho escolten amb un flaviol sonant, però si els toqueu de la butxaca... recarai! quins gemecs!

Informació Local

Proximament iniciarà les seves tasques en la nostra ciutat un nou centre de cultura i sport amb el nom de **Sol Ixent**.

Els organitzadors d'aquesta novella institució han arrendat l'antic local de l'Ateneu, un dels mes espaiosos d'aquesta ciutat, i molt adaiant pel fi que es proposa aquest nou fogar popular, que pel sol fet d'interessar-se per la cultura i enfortiment de la nostra infància i joventut, mereix totes les nostres simpaties.

Fem vots per tal de que sigui ben considerable el rendiment que assoleixi una entitat bastida damunt d'un sincer altruisme i de cara al poble.

Per al conegut jove i amic nostre, en Jaume Juscafressa i Serrats, ha sigut demanada en prometatge la simpàtica senyoreta Rosita Tarrats Codony.

Casa PUIIG ^(a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA
a BANYOLES: TOMAS TEIXIDOR Plaça de la República, 14

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya,

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda

Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures - -
- - Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos)

Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor)
budells, etc. i de la nutrició.

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 295-GIRO